

ΤΡΑΠΕΖΑ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΝΟΜΟΣ (INTRASOFT INTERNATIONAL)

137/2018 ΕΦ ΑΘ (ΜΟΝ) (745182)

(Α` ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ)

Διάρρηξη αυτοκινήτου. Παροχή πληροφόρησης στο θύμα του αυτοκινήτου από την τραπεζική εταιρεία για τις κλαπείσες τραπεζικές κάρτες. Οικονομική ζημία εκ της συμπεριφοράς της τράπεζας. Ενδοσυμβατική και αδικοπρακτική ευθύνη. Αδικοιολόγητος πλουτισμός. Η συμπεριφορά του παρέχοντος υπηρεσίες θα πρέπει να ανταποκρίνεται στην ευλόγως προσδοκώμενη ασφάλεια, δηλαδή στις συναλλακτικές υποχρεώσεις πρόνοιας και ασφάλειας. Με βάση τους Γενικούς Όρους Συναλλαγών δεν επιτρέπεται να αντιστραφεί σε βάρος του κατόχου της κάρτας το βάρος απόδειξης της υπαιτιότητας. Η τράπεζα οφείλει να προχωρήσει σε ενημέρωση ως προς τα νέα ημερήσια όρια ανάληψης. Καταχρηστική η μονομερής τροποποίηση των συμβατικών όρων. Έξοδα μετακίνησης για κατάθεσεις στο πλαίσιο αστυνομικής προανακρίσεως. Κατ' εξακολούθηση παρενόχληση ενάγοντος, με την αποστολή συνεχών επιστολών, οι οποίες τον εμφάνιζαν να οφείλει χρήματα, τα οποία ήδη είχε προσφέρει νομίμως. Ηθική βλάβη.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ: 137/2018

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ: 15ο

Αποτελούμενο από τον Δικαστή Φώτιο Μουζάκη Εφέτη, που όρισε το Τριμελές Συμβούλιο Διοικήσεως του Εφετείου Αθηνών και από τη Γραμματέα Ελένη Καρρά.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 16 Φεβρουάριου 2017 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΟΣ - ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΟΥ: του, κατοίκου Αθηνών, ο οποίος εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του, **Παναγιώτη Τσιλιμιδό**.

ΤΗΣ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΗΣ - ΕΚΚΑΛΟΥΣΑΣ: Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία «.....», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε με δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 του Κ.Πολ.Δικ. από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της, Νικόλαο Κανέλλια.

Οι ενάγοντες: 1. και 2., με την από 7 Οκτωβρίου 2009 αγωγή τους, προς το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών, που έχει κατατεθεί με αριθμό ../2009, ζήτησαν να γίνουν δεκτά τα όσα αναφέρονται σ' αυτήν.

Το Δικαστήριο εκείνο εξέδωσε την υπ' αριθμόν 973/2012 οριστική του απόφαση με την οποία δέχθηκε εν μέρει την αγωγή.

Την απόφαση αυτή προσέβαλαν οι εκκαλούντες, με τις από 19 Μαρτίου 2015 και 14 Ιανουαρίου 2014 αντίθετες εφέσεις τους προς το Δικαστήριο τούτο, που έχουν κατατεθεί με αριθμούς ../2015 και ../2014 αντίστοιχα.

Η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου πινακίου και συζητήθηκε.

Ο πληρεξούσιος δικηγόρος, Νικόλαος Κανέλλιας κατέθεσε εμπρόθεσμα τις προτάσεις του και παραστάθηκε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου με δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 του Κ.Πολ.Δικ.

Ο πληρεξούσιος δικηγόρος, **Παναγιώτης Τσιλιμιδός** αναφέρθηκε στις προτάσεις που κατέθεσε.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΚΑΙ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Οι κρινόμενες από 14.1.2014 (αριθμ. εκθ. κατάθ. ../2014) και 19.3.2015 (αριθμ. εκθ. κατάθ. ../2015) εφέσεις των, αντιστοίχως, εκκαλούντων κατά της υπ' αριθμ. 973/2012 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών - το οποίο δίκασε την από 7.10.2009 αγωγή του πρώτου ενάγοντος,

ήδη μοναδικού εφεσίβλητου της πρώτης ανωτέρω έφεσης και μοναδικού εκκαλούντος της δεύτερης ανωτέρω έφεσης, και της, δεύτερης ενάγουσας της ως άνω αγωγής, πλέον μη διαδίκου στην παρούσα κατ' έφεση δίκη, ως προς την οποία παραιτήθηκε με προφορική δήλωσή του, που καταχωρήθηκε στα ταυτάριθμα με την εκκαλουμένη πρακτικά δημόσιας συνεδριάσεως του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, ο πληρεξούσιος δικηγόρος της και, σύμφωνα με το διατακτικό της εκκαλουμένης, θεωρήθηκε μη ασκηθείσα η αγωγή αυτή, εναντίον της εκκαλούσας της πρώτης ανωτέρω έφεσης και εφεσίβλητης της δεύτερης ανωτέρω έφεσης, ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «.....» - έχουν ασκηθεί σύμφωνα με τις νόμιμες διατυπώσεις και είναι εμπρόθεσμες, αφού οι διάδικοι δεν επικαλούνται ούτε άλλωστε προκύπτει από τα σχετικά έγγραφα ότι έγινε επίδοση της εκκαλουμένης, φέρονται δε παραδεκτά προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος αρμοδίου δικαστηρίου. Πρέπει, επομένως, να γίνουν δεκτές κατά το τυπικό τους μέρος και να ερευνηθούν περαιτέρω, κατά την ίδια παραπάνω διαδικασία (άρθρο 533 παρ. 1 ΚΠολΔ), ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων τους, συνεκδικαζόμενες λόγω της προφανούς συνάφειάς τους και χάριν διευκολύνσεως διεξαγωγής της δίκης και μειώσεως των εξόδων (άρθρο 246 ΚΠολΔ) δεδομένου ότι για το παραδεκτό αυτών έχει κατατεθεί για εκάστη το απαιτούμενο παράβολο συνολικού ποσού 200 ευρώ (βλ., αντιστοίχως, .. και .., σειράς Α', παράβολα του ΤΑΧΔΙΚ και υπ' αριθμ. .. και .. σειράς Α', παράβολα του Δημοσίου, για την πρώτη έφεση, και .. και .., σειράς Α', παράβολα του ΤΑΧΔΙΚ και υπ' αριθμ. .., .., .. και .., σειράς Α', παράβολα του Δημοσίου, για την δεύτερη έφεση), σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 4 (και ήδη 3, ως ισχύει σήμερα) του άρθρου 495 ΚΠολΔ, η οποία προστέθηκε με το άρθρο 12 παρ. 2 του Ν. 4055/2012 και συμπληρώθηκε με την προσθήκη εδαφίου β' με το άρθρο 93 παρ. 1 του Ν. 4139/2013.

Με την από 7.10.2009 (αριθμ. εκθ. καταθ. ../2009) αγωγή του ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών ο, ήδη εκκαλών της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης και εφεσίβλητος της πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης, την οποία άσκησε με την (δεύτερη ενάγουσα της αγωγής αυτής, πλέον μη διαδίκου στην παρούσα κατ' έφεση δίκη), ισχυρίστηκε ότι, στις 12.8.2006, ημέρα Σάββατο, και περί ώρα 16:00`, άγνωστος σε αυτόν δράστης διέρρηξε το με αριθμό κυκλοφορίας Ι.Χ.Ε. αυτοκίνητο ιδιοκτησίας του, το οποίο ήταν σταθμευμένο στη θέση "....." του Δήμου Εύβοιας, και αφαίρεσε από το πορτμπαγκάζ αυτού, την τσάντα του ιδίου, η οποία, μεταξύ άλλων πραγμάτων, περιείχε: α) τη με αριθμό πιστωτική κάρτα «.....» της εναγόμενης τραπεζικής εταιρείας (με την επωνυμία «.....» και το διακριτικό τίτλο «.....»), εκδοθείσα επ' ονόματι του ιδίου, η οποία ήταν συνδεδεμένη με το με αριθμό κοινό, μεταξύ αυτού και της μητέρας του,, λογαριασμό ταμιευτηρίου, ο οποίος ετηρείτο στην εναγόμενη τραπεζική εταιρεία και β) μία κάρτα αναλήψεως μετρητών «.....», εκδοθείσα, ομοίως, επ' ονόματι του ιδίου (ήτοι του εναγόντος, ήδη εκκαλούντος της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης και εφεσίβλητου της πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης), η οποία ήταν συνδεδεμένη με το με αριθμό τρεχούμενο λογαριασμό, επίσης κοινό μεταξύ των ιδίων ως ανωτέρω, προσώπων. Εν συνεχεία, εξέθεσε ότι, αμέσως μόλις αντελήφθη την κλοπή των προσωπικών του ειδών, και συγκεκριμένα, περί ώρα 19:00` της ίδιας ως άνω ημέρας, ζήτησε, από την ως άνω μητέρα του, να ενημερώσει τους υπεύθυνους της εναγόμενης τραπεζικής εταιρείας για την κλοπή, προκειμένου, αφ' ενός μεν, να ακυρωθούν οι εν λόγω δύο κάρτες (πιστωτική και αναλήψεως), αφ' ετέρου δε, να πληροφορηθεί εάν, κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα, ήτοι μεταξύ ώρας 16:00` και ώρας 19:00`, είχε γίνει οποιαδήποτε προσπάθεια χρήσεως αυτών, πλην, όμως, η τελευταία αρνήθηκε να παράσχει οιαδήποτε σχετική πληροφόρηση στη μητέρα του. Περαιτέρω, εξέθεσε, ότι την επόμενη ημέρα (ήτοι στις 13.8.2006), κατόπιν ελέγχου, τον οποίον διενήργησε ο (πρώτος) ενάγων, προσωπικά, μέσω διαδικτύου, διαπίστωσε ότι, κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα, είχαν πραγματοποιηθεί τέσσερις αναλήψεις από το με αριθμό κοινό (μεταξύ των ως άνω εναγόντων) λογαριασμό ταμιευτηρίου, ο οποίος ετηρείτο στην εναγόμενη τραπεζική εταιρεία, συνολικού ποσού 1.500 ευρώ, πλέον εξόδων αναλήψεως 3,50 ευρώ (καθότι έγιναν από ΑΤΜ της), μέσω της με αριθμό πιστωτικής του κάρτας «.....», η οποία είχε κλαπεί. Επίσης, εξέθεσε ότι, κατόπιν επίμονων προσπαθειών του, οι υπεύθυνοι της εναγόμενης τραπεζικής εταιρείας, εν τέλει, ενημέρωσαν αυτόν για τις ανωτέρω αναφερόμενες αναλήψεις, καθώς και μίας ακόμη ποσού 600 ευρώ, πλέον εξόδων αναλήψεως 3,50 ευρώ (καθότι έγινε από ΑΤΜ της), αυτή τη φορά από τον με αριθμό τρεχούμενο λογαριασμό αυτού, μέσω της κάρτας αναλήψεως μετρητών «.....», δίχως, όμως, να του παράσχει περαιτέρω πληροφορίες σχετικές με τα συγκεκριμένα σημεία αναλήψεως μετρητών, και, ιδίως, με την παρακράτηση της με αριθμό πιστωτικής του κάρτας «.....» από μηχανήμα (ΑΤΜ) της Περαιτέρω, εξέθεσε ότι, όπως ενημερώθηκε, για πρώτη φορά, στις 8.9.2006, μέσω του με ημερομηνία 31.8.2006 αντιγράφου λογαριασμού, το οποίο παραδόθηκε σε αυτόν κατά την ανωτέρω αναφερόμενη ημερομηνία, μέσω της με αριθμό πιστωτικής του κάρτας «.....», κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα, είχαν πραγματοποιηθεί και αναλήψεις χρημάτων, δίχως να υπάρχουν σε κάποιο λογαριασμό, ύψους 2.000,00 ευρώ, πλέον εξόδων αναλήψεως 48,00 ευρώ και πλέον χρεωστικών τόκων 17,70 ευρώ, ήτοι, συνολικά, ύψους 2.065,70 ευρώ, ποσό, το οποίο την 30.9.2006, ανήλθε στο ποσό των 2.094,34 ευρώ, λόγω προσυζητήσεων, σύμφωνα με το με ημερομηνία 30.9.2006 αντίγραφο λογαριασμού. Περαιτέρω, ο ενάγων, ήδη εκκαλών της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης και εφεσίβλητος της πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης, εκθέτει ότι, λόγω της αντισυμβατικής, παράνομης και αντίθετης προς τα χρηστά ήθη συμπεριφοράς της εναγόμενης τραπεζικής εταιρείας, η οποία συνίστατο στην παράλειψη αυτής να του παράσχει πληροφορίες, προκειμένου να συγκεντρώσει στοιχεία, τα οποία θα τον οδηγούσαν στη σύλληψη των δραστών, καθώς, πέραν των προαναφερομένων δύο καρτών (πιστωτικής και αναλήψεως), είχαν αφαιρεθεί από το αυτοκίνητο και άλλα προσωπικά του είδη, και δη ιδιαίτερα σημαντικά για αυτόν, ζημιώθηκε κατά τα κάτωθι ποσά: α) κατά το ποσό των 50,00 ευρώ, για αγορά βενζίνης, καθώς, στην προσπάθεια του να εντοπίσει τους δράστες της κλοπής και, συγκεκριμένα, ένα

αυτοκίνητο με επιγραφή «ενοικιαζόμενο», το οποίο, κατά τον χρόνο της διαρρήξεως, ήταν σταθμευμένο δίπλα στο δικό του, ο οδηγός του οποίου είχε προκαλέσει σε αυτόν υποψίες, μετέβη με το Ι.Χ.Ε. αυτοκίνητο του σε διάφορες περιοχές της Θήβας, των Λουκισίων, της Χαλκίδας, των Πολιτικών και της Νέας Αρτάκης, άσκοπα, αφού, ως απεδείχθη, οι αναλήψεις των χρημάτων πραγματοποιήθηκαν από ΑΤΜ τραπεζών, αρχικά, στην περιοχή της του Δήμου Εύβοιας και, εν συνεχεία, στην περιοχή της Αττικής και β) κατά το ποσό των 72,00 ευρώ, για αγορά βενζίνης και έξοδα διοδίων, λόγω της μεταβάσεώς του από την Αθήνα (όπου και ο τόπος της κατοικίας του) στην Χαλκίδος, και δη τρεις φορές, προκειμένου να δώσει συμπληρωματική κατάθεση, τη μία, για τις αναλήψεις χρημάτων από τους προαναφερόμενους δύο λογαριασμούς του, συνολικού ποσού 2.107,00 ευρώ (1.503,50 ευρώ + 603,50 ευρώ), τη δε δεύτερη και τρίτη για τις αναλήψεις χρημάτων, που πραγματοποιήθηκαν μέσω της με αριθμό πιστωτικής του κάρτας «.....», με δανεισμό από την εναγόμενη τραπεζική εταιρεία, και όχι από κάποιο λογαριασμό του. Ειδικότερα δε, ο ενάγων, εξέθεσε ότι η περιουσιακή του ζημία ανέρχεται στο ποσό των 3.044,84 ευρώ, ήτοι: [2.094,34 ευρώ (από την χρήση της πιστωτικής του κάρτας ως μέσο δανεισμού) - 150,00 ευρώ (αφού, κατά ρητό όρο του νόμου, η ευθύνη του κατόχου της κάρτας δεν δύναται να υπερβαίνει το ποσό των 150,00 ευρώ)] + [1.503,50 ευρώ (από την χρήση της πιστωτικής του κάρτας ως μέσο αναλήψεως μετρητών από κοινό μεταξύ αυτού και της μητέρας του λογαριασμό) δια 2 (καθότι ο εν λόγω λογαριασμός ήταν κοινός)] + [603,50 ευρώ (από την χρήση της κάρτας αναλήψεως μετρητών «.....» από κοινό μεταξύ αυτού και της μητέρας του λογαριασμό) - 150,00 ευρώ (αφού, ως αναφέρθη και ανωτέρω, κατά ρητό όρο του νόμου, η ευθύνη του κατόχου της κάρτας δεν δύναται να υπερβαίνει το ποσό των 150,00 ευρώ) δια 2 (καθότι ο εν λόγω λογαριασμός ήταν κοινός)] + 122,00 ευρώ (50,00 ευρώ + 24,00 ευρώ + 48,00 ευρώ, για λοιπά έξοδα), άλλως ότι η περιουσιακή του ζημία ανέρχεται στο ποσό των 2.068,25 €, ήτοι: [2.094,34 ευρώ (από την χρήση της πιστωτικής του κάρτας ως μέσο δανεισμού) - 600,00 ευρώ (ήτοι το γνωστοποιηθέν σε αυτόν από την εναγόμενη τραπεζική εταιρεία και μεταξύ τους συμφωνηθέν όριο δανεισμού)] + [1.503,50 ευρώ (από την χρήση της πιστωτικής του κάρτας ως μέσο αναλήψεως μετρητών από κοινό μεταξύ αυτού και της μητέρας του λογαριασμό) - 600,00 ευρώ (ήτοι το γνωστοποιηθέν σε αυτόν από την εναγόμενη τραπεζική εταιρεία και μεταξύ τους συμφωνηθέν όριο αναλήψεως μετρητών) δια 2 (καθότι ο εν λόγω λογαριασμός ήταν κοινός)] + 122,00 ευρώ (50,00 ευρώ + 24,00 ευρώ + 48,00 ευρώ, για λοιπά έξοδα), άλλως ότι η περιουσιακή του ζημία ανέρχεται στο ποσό των 572,00 ευρώ, ήτοι: [4.201,34 ευρώ (2.094,34 ευρώ + 1.503,50 ευρώ + 603,50 ευρώ, ήτοι το συνολικό ποσό της ζημίας του από την χρήση και των δύο καρτών) - 3.301,34 ευρώ (ήτοι το ποσό στο οποίο θα ηδύνατο να περιοριστεί η ζημία του, εάν η εναγόμενη τραπεζική εταιρεία, μετά την χρήση των καρτών σε ΑΤΜ της στο χωριό του Δήμου Εύβοιας, ειδοποιούσε τους υπευθύνους του καταστήματος «.....», όπου ευρισκόταν το ΑΤΜ, με αποτέλεσμα να μην είχαν επακολουθήσει οι λοιπές αναλήψεις μετρητών) + 122,00 ευρώ (50,00 ευρώ + 24,00 ευρώ + 48,00 ευρώ, για λοιπά έξοδα). Ζήτησε δε, ο ενάγων, επικαλούμενος - όπως εκτιμήθηκε από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο - ως κύρια βάση, τόσο τις διατάξεις περί ενδοσυμβατικής ευθύνης, όσο και αυτές περί αδικοπραξιών (άρθρα 914 επ. ΑΚ) και, ως επικουρική βάση, τις διατάξεις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού, καθώς η εναγόμενη τραπεζική εταιρεία κατέστη πλουσιότερη εις βάρος της περιουσίας του, χωρίς νόμιμη αιτία (άρθρα 904 επ. ΑΚ): α) να αναγνωριστεί η έλλειψη δικαιώματος της τελευταίας να προβεί στην αφαίρεση του ποσού των 1.503,50 ευρώ από το με αριθμό κοινό, ήτοι μεταξύ αυτού και της μητέρας του,, λογαριασμό ταμιευτηρίου, το οποίο ανελήφθη μέσω της με αριθμό πιστωτικής του κάρτας «.....», κατά τον χρόνο κατά τον οποίο αυτή είχε κλαπεί, β) να αναγνωριστεί η ανυπαρξία της υποχρέωσης αυτού (ενάγοντος, ήδη εκκαλούντος της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης και εφεσίβλητου της πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης), να καταβάλει στην εναγόμενη τραπεζική εταιρεία, το ποσό των 1.944,34 ευρώ (2.094,34 ευρώ - 150,00 ευρώ), με το οποίο ποσό χρεώθηκε, λόγω της χρήσεως από άγνωστους σε αυτόν δράστες της ως άνω με αριθμό πιστωτικής του κάρτας «.....», κατά τον χρόνο κατά τον οποίο αυτή είχε κλαπεί, γ) να αναγνωριστεί η έλλειψη δικαιώματος, ομοίως, της εναγόμενης τραπεζικής εταιρείας να προβεί στην αφαίρεση του ποσού των 453,50 ευρώ (603,50 ευρώ - 150,00 ευρώ) από το με αριθμό κοινό, ήτοι μεταξύ αυτού και της μητέρας του,, τρεχούμενο λογαριασμό, το οποίο ανελήφθη, μέσω της κάρτας αναλήψεως μετρητών «.....», κατά τον χρόνο κατά τον οποίο αυτή είχε κλαπεί, δ) να υποχρεωθεί η εναγόμενη τραπεζική εταιρεία να καταβάλει σε αυτόν (ενάγοντα), ως αποζημίωση, το ποσό των 3.044,84 ευρώ, άλλως το ποσό των 2.068,25 ευρώ, άλλως το ποσό των 572,00 ευρώ, κατά τα ανωτέρω αναφερόμενα, και ως χρηματική ικανοποίηση, το ποσό των 10.000,00 ευρώ, λόγω της ηθικής βλάβης, την οποία υπέστη συνεπεία της ανωτέρω περιγραφόμενης παράνομης και υπαίτιας συμπεριφοράς της εναγόμενης τραπεζικής εταιρείας, ε) τα ως άνω κονδύλια να καταβληθούν με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής και έως την πλήρη εξόφληση αυτών, στ) να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή η απόφαση που θα εκδοθεί και ζ) να καταδικασθεί η εναγόμενη στα δικαστικά του έξοδα.

Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, με την εκκαλούμενη υπ' αριθμ. 973/2012 απόφασή του, αφού έκρινε την αγωγή παραδεκτή και νόμιμη, ως προς την κύρια βάση της (ήτοι τη στηριζόμενη στις διατάξεις περί ενδοσυμβατικής ευθύνης), ενώ απέρριψε ως μη νόμιμο το αίτημα περί καταβολής του ποσού των 10.000,00 ευρώ, ως χρηματική ικανοποίηση, λόγω της ηθικής βλάβης, την οποία υπέστη ο ενάγων, ήδη εκκαλών της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης και εφεσίβλητος της πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης, με την αιτιολογία ότι τέτοια αξίωση δεν προβλέπεται, κατ' εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 299 ΑΚ, σε περίπτωση, απλώς και μόνο, υπαίτιας παραβίασεως των συμβατικών υποχρεώσεων εκ μέρους ενός εκ των συμβαλλόμενων μερών, η οποία δεν συνιστά, συνάμα, και αδικοπραξία, ομοίως δε απέρριψε ως μη νόμιμες, αφ' ενός μεν, τη στηριζόμενη στις διατάξεις περί αδικοπραξιών βάση, δοθέντος ότι, εν προκειμένω, δεν συντρέχουν οι προβλεπόμενες στο νόμο

προϋποθέσεις για τη θεμελίωση ευθύνης από αδικοπραξία, κατά τη διάταξη του άρθρου 914 ΑΚ, ενόψει του ότι μεταξύ της ζημίας την οποία υπέστη ο ενάγων και της συμπεριφοράς της εναγόμενης τραπεζικής εταιρείας, ως ακριβώς αυτή εκτίθεται στην υπό κρίση αγωγή, δεν υπάρχει η απαιτούμενη εκ του νόμου προϋπόθεση της αιτιώδους συνάφειας, δηλαδή ότι η συμπεριφορά της εναγόμενης τραπεζικής εταιρείας αποτέλεσε έναν από τους αναγκαίους όρους του επελθόντος αποτελέσματος, αφ' ετέρου δε, τη στηριζόμενη στις διατάξεις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού (άρθρα 904 επ. ΑΚ) επικουρική βάση της υπό κρίση αγωγής, καθότι η αγωγή εκ του αδικαιολογήτου πλουτισμού, τόσο από ουσιαστική, όσο και από δικονομική άποψη, έχει επιβοηθητικό χαρακτήρα και, συνεπώς, δύναται να ασκηθεί, μόνο, εφόσον δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις ασκήσεως της εκ της κυρίας σχέσεως δικαιοπρακτικής ή εξωδικαιοπρακτικής αγωγής, όταν, βέβαια, αυτή θεμελιώνεται στα ίδια με την κυρία βάση πραγματικά περιστατικά, έκανε εν μέρει δεκτή ως κατ' ουσίαν βάσιμη την αγωγή αυτή, κατά το μέρος που ασκήθηκε από τον ενάγοντα (ήδη εκκαλούντα της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης και εφεσίβλητο της πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης), υποχρεώνοντας την εναγόμενη (ήδη εκκαλούσα της πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης και εφεσίβλητη της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης), να του καταβάλει το ποσό των 1.950 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής και έως την πλήρη εξόφληση.

Κατά της απόφασης αυτής παραπονούνται τώρα τόσο ο ενάγων,, όσο και η εναγόμενη, ανώνυμη τραπεζική εταιρία με την επωνυμία «.....», για τους λόγους που αναφέρονται στις εφέσεις τους και ανάγονται, όσον αφορά μεν στην εκκαλούσα της πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης, εφεσίβλητη της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης, σε κακή εκτίμηση των αποδείξεων, ζητώντας, κατ' εκτίμηση του δικογράφου, να εξαφανισθεί η εκκαλουμένη με σκοπό να απορριφθεί η αγωγή και να καταδικασθεί ο εφεσίβλητος της έφεσης αυτής (πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης) στα δικαστικά της έξοδα και των δύο βαθμών, όσον αφορά δε στον εκκαλούντα της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης, εφεσίβλητο της πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης, σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και κακή εκτίμηση των αποδείξεων, ζητώντας, κατ' εκτίμηση του δικογράφου, να εξαφανισθεί η εκκαλουμένη με σκοπό να γίνει καθ' ολοκληρίαν δεκτή η αγωγή του και να καταδικασθεί η εφεσίβλητη της έφεσης αυτής (δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης) στα δικαστικά της έξοδα και των δύο βαθμών.

Κατά τη διάταξη του άρθρου 914 ΑΚ, όποιος ζημιώσει άλλον παράνομα και υπαίτια έχει υποχρέωση να τον αποζημιώσει, σύμφωνα με τα όσα ορίζονται στις διατάξεις των άρθρων 297 και 298 του αυτού κώδικα. Ειδικότερα, δε, κατά την έννοια της ως άνω διατάξεως (άρθρο 914 ΑΚ), για να υπάρξει αδικοπραξία και συνεπώς υποχρέωση αποζημιώσεως του παθόντα απαιτείται να συντρέχουν σωρευτικά οι κάτωθι προϋποθέσεις: α) παράνομη συμπεριφορά του δράστη, συνιστάμενη είτε σε πράξη, είτε σε παράλειψη αυτού, β) υπαιτιότητα, ήτοι η εν λόγω συμπεριφορά του δράστη να οφείλεται σε δόλο ή σε αμέλεια του, γ) επέλευση ζημίας και δ) αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της παράνομης και υπαίτιας συμπεριφοράς (πράξεως ή παραλείψεως) του δράστη και της ζημίας που υπέστη ο παθών. Ωστόσο, η ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ ορισμένης πράξεως ή παραλείψεως και ορισμένου επιζήμιου αποτελέσματος εξαρτάται από το εάν η πράξη ή η παράλειψη, αφ' ενός μεν, αποτέλεσε έναν από τους αναγκαίους όρους του αποτελέσματος, δηλαδή, εάν αυτός εξέλιπε δεν θα επερχόταν, αφ' ετέρου δε, αντικειμενικά λαμβανόμενη, εάν ήταν ικανή μόνη της, σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας και τη συνήθη πορεία των πραγμάτων, να επιφέρει το εν λόγω αποτέλεσμα (ΑΠ 527/2011 σε ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 239/2011 σε ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 904 ΑΚ, όποιος έγινε πλουσιότερος, χωρίς νόμιμη αιτία, από την περιουσία άλλου, έχει υποχρέωση να αποδώσει την ωφέλεια. Εκ της διατάξεως αυτής συνάγεται ότι στοιχείο του πραγματικού κάθε απαιτήσεως αδικαιολογήτου πλουτισμού, είναι, εκτός των άλλων, και η ανυπαρξία ή η ελαττωματικότητα της αιτίας, βάσει της οποίας, έγινε η περιουσιακή μετακίνηση και επήλθε ο πλουτισμός του λήπτη. Εάν, εντούτοις, λείπει το στοιχείο αυτό, δηλαδή, εάν η ως άνω αιτία δεν είναι ανύπαρκτη ή ελαττωματική, δεν στοιχειοθετείται απαίτηση από αδικαιολόγητο πλουτισμό, καθότι αυτή προϋποθέτει έλλειψη αξιώσεως από την αιτία. Και τούτο, διότι η αγωγή εκ του αδικαιολογήτου πλουτισμού, τόσο από ουσιαστική, όσο και από δικονομική άποψη, έχει επιβοηθητικό χαρακτήρα και, συνεπώς, ασκείται, μόνο, όταν λείπουν οι προϋποθέσεις ασκήσεως της εκ της κυρίας σχέσεως δικαιοπρακτικής ή εξωδικαιοπρακτικής αγωγής. Εάν, επομένως, αυτή στηρίζεται στα αυτά πραγματικά περιστατικά, στα οποία θεμελιώνεται και η αγωγή από τη σύμβαση ή την αδικοπραξία, τότε η αγωγή εκ του αδικαιολογήτου πλουτισμού τυγχάνει νομικά αβάσιμη (ΟΛΑΠ 2/1987 ΝοΒ 36, 69, ΕφΘρ 664/2004 ΔΕΕ 2005, 591). Επομένως, σύμφωνα με την προεκτιθέμενη νομική σκέψη, και σχετικώς προς την απόρριψη ως μη νομίμων των βάσεων της αγωγής, που στηρίζονταν στις διατάξεις περί αδικοπραξιών (άρθρα 914 επ. ΑΚ) - πλην αυτής για την απόρριψη του αιτήματος για χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, επί του οποίου οράτε κατωτέρω - και αδικαιολόγητου πλουτισμού (άρθρα 904 επ ΑΚ), η οποία (απόρριψη όλων των ανωτέρω, από την εκκαλουμένη, ως μη νομίμων) - όπως ισχυρίζεται ο εν λόγω εκκαλών, με τους δεύτερο (κατά το σκέλος του που στηρίζεται και στις περί αδικοπραξιών διατάξεις) και τέταρτο λόγο της έφεσης του αυτής - ήταν εσφαλμένη, πρέπει να αναφερθεί ότι ορθά το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, με την προαναφερόμενη αιτιολογία, απέρριψε τα ανωτέρω ως μη νόμιμα και τα αντίθετα υποστηριζόμενα από αυτόν (εκκαλούντα της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης) με τους ως άνω λόγους εφέσεως, τυγχάνουν απορριπτέοι ως αβάσιμοι.

Με τη διάταξη του άρθ. 8 του ν. 2251/1994 περί «προστασίας καταναλωτών» ορίζονται τα ακόλουθα. 1. Ο παρέχων υπηρεσίες ευθύνεται για κάθε ζημία που προκάλεσε υπαίτιως κατά την παροχή των υπηρεσιών. 2. Ως παρέχων υπηρεσίες θεωρείται όποιος παρέχει κατά τρόπο ανεξάρτητο υπηρεσία στο

πλαίσιο της άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας. 3. Ο ζημιωθείς υποχρεούται να αποδείξει τη ζημία και την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ της παροχής της υπηρεσίας και της ζημίας. 4. Ο παρέχων τις υπηρεσίες φέρει το βάρος της απόδειξης της έλλειψης υπαιτιότητας. Για την εκτίμηση της έλλειψης υπαιτιότητας λαμβάνονται υπόψη η ευλόγως προσδοκώμενη ασφάλεια και το σύνολο των ειδικών συνθηκών και ιδιαίτερα: α) η φύση και το αντικείμενο της υπηρεσίας, ιδίως σε σχέση με το βαθμό επικινδυνότητας της, β) η εξωτερική μορφή της υπηρεσίας, γ) ο χρόνος παροχής της υπηρεσίας, δ) η ελευθερία δράσης που αφήνεται στο ζημιωθέντα στο πλαίσιο της υπηρεσίας, ε) αν ο ζημιωθείς ανήκει σε κατηγορία μειονεκτούντων ή ευπρόσβλητων προσώπων και στ) το αν η παρεχόμενη υπηρεσία αποτελεί εθελοντική προσφορά του παρέχοντος. Από την ανωτέρω διάταξη προκύπτει ότι η ευθύνη του παρέχοντος υπηρεσίες, ο οποίος κατά την έννοια της άνω διατάξεως δύναται να είναι και τράπεζα έναντι του πελάτη της ή άλλου με αυτή συμβεβλημένου προσώπου μπορεί να είναι είτε ενδοσυμβατική είτε αδιοπρακτική, ανεξάρτητα από προϋφιστάμενη ενοχική σχέση μεταξύ παρέχοντος τις υπηρεσίες και ζημιωθέντος. Προϋποθέσεις για τη θεμελίωση ευθύνης σε βάρος του παρέχοντος υπηρεσίες είναι οι παρακάτω: α) παροχή ανεξάρτητων υπηρεσιών στα πλαίσια άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας, β) υπαιτιότητα του παρέχοντος υπηρεσίες κατά την παροχή υπηρεσίας, η οποία τεκμαίρεται και ο παρέχων έχει το βάρος απόδειξης της έλλειψης της. Ως κριτήρια για την εκτίμηση της ύπαρξης υπαιτιότητας αναφέρονται στο νόμο η ευλόγως προσδοκώμενη ασφάλεια και το σύνολο των ειδικών συνθηκών, γ) παράνομο. Η συμπεριφορά του παρέχοντος υπηρεσίες θα πρέπει να ανταποκρίνεται στην ευλόγως προσδοκώμενη ασφάλεια, δηλαδή στις συναλλακτικές υποχρεώσεις πρόνοιας και ασφάλειας που επιβάλλουν οι κανόνες της επιστήμης ή τέχνης του, δ) ζημία με βάση το γενικό δίκαιο της αποζημίωσης και ε) αιτιώδης συνάφεια μεταξύ παροχής της υπηρεσίας και ζημίας. Εφόσον συντρέχουν οι παραπάνω προϋποθέσεις, ο βλαπτόμενος και υφιστάμενος ζημία δύναται με αγωγή κατά του παρέχοντος τις υπηρεσίες να αξιώσει την αποκατάσταση της.

Περαιτέρω - και αναφορικά με τη διαδεδομένη μορφή των σύγχρονων συναλλαγών με πιστωτική κάρτα - σημειώνονται τα ακόλουθα: Ως πιστωτική κάρτα νοείται η πλαστική κάρτα που εκδίδεται είτε (συνήθως) από τράπεζα, είτε από άλλη επιχείρηση και παρέχει στο νόμιμο κάτοχο της τη δυνατότητα προμήθειας πραγμάτων ή υπηρεσιών από επιχείρηση συμβεβλημένη με τον εκδότη της κάρτας χωρίς άμεση πληρωμή του ανταλλάγματος κατά την κτήση του πράγματος ή των υπηρεσιών. Στη σχέση που αφορά την πιστωτική κάρτα μετέχουν συνήθως τρία (3) πρόσωπα, ήτοι ο εκδότης της πιστωτικής κάρτας, ο κάτοχος της κάρτας και η συμβεβλημένη επιχείρηση. Ανάλογες προς τα πρόσωπα είναι και οι δημιουργούμενες μεταξύ των μερών έννομες σχέσεις: 1) Μεταξύ του εκδότη της κάρτας και του κατόχου η συναπτόμενη σχέση, κατά την περί τούτου βούληση των μερών, χαρακτηρίζεται ως έμμισθη εντολή (ΑΚ 713 επ.). Βάσει της σχέσεως αυτής ο εκδότης της κάρτας αναλαμβάνει, έναντι πληρωμής σ' αυτόν αμοιβής, να εξοφλεί τις από τον κάτοχο της κάρτας, εντός του συμφωνηθέντος ορίου χρηματικού ποσού, αναλαμβανόμενες υποχρεώσεις πληρωμής έναντι των συμβεβλημένων με τον εκδότη της κάρτας επιχειρήσεων, από τις οποίες ο κάτοχος της κάρτας αποκτά αγαθά ή υπηρεσίες. Η εξόφληση αυτή γίνεται από τον εκδότη της κάρτας στη συμβεβλημένη επιχείρηση μετά από προσκόμιση από τη δεύτερη στον πρώτο των απαιτούμενων δικαιολογητικών, τα οποία ο κάτοχος της κάρτας έχει υπογράψει, κατά τη χρήση της. Με την υπογραφή αυτή παρέχεται η εντολή από τον κάτοχο στην εκδότρια τράπεζα να προβεί στη σχετική καταβολή. Η σύμβαση εκδόσεως της κάρτας μπορεί να συνδυασθεί με την παροχή δανείου από τον εκδότη της κάρτας (τράπεζα) στον κάτοχο της, βάσει του οποίου ο δεύτερος πιστώνεται αναλαμβάνοντας την υποχρέωση της κατά δόσεις εξοφλήσεως του συνυπολογιζομένων και αντιστοίχων τόκων. 2) Η έννομη σχέση μεταξύ του εκδότη της κάρτας και της συμβεβλημένης επιχείρησης διαμορφώνεται κατά την περί τούτου βούληση των μερών και δύναται να προσλάβει το χαρακτήρα αγοράς απαιτήσεως, εγγυοδοτικής συμβάσεως, αφηρημένης υποσχέσεως χρέους ή ιδιόρρυθμης συμβάσεως. 3) Η έννομη σχέση μεταξύ κατόχου της κάρτας και συμβεβλημένης επιχείρησης δυνατό να είναι αγορά πράγματος (513 ΑΚ), σύμβαση υπηρεσιών (648 ΑΚ), ή σύμβαση έργου (681 ΑΚ). Συνήθως τη συνδέουσα την εκδότρια πιστωτικής κάρτας τράπεζα και τον κάτοχο της κάρτας σύμβαση συνοδεύει σχήμα Γενικών Όρων Συναλλαγών (Γ.Ο.Σ). Στους όρους αυτούς δεν επιτρέπεται, κατά το άρθρο 2 § 7 περ. κζ' του ν. 2251/1994, να αντιστραφεί σε βάρος του κατόχου της κάρτας, το παραπάνω αναφερόμενο βάρος της απόδειξης της υπαιτιότητας (βλ. και ΑΠ 589/2001 ΔΕΕ 2001.1117). Εξάλλου κατά το άρθρο 3 περ. α, β και γ της Υπουργικής Απόφασης Ζ1-178/2001 (ΦΕΚ τευχ. Β' 255/9.3.2001), που εκδόθηκε με σκοπό εναρμόνισης του ελληνικού δικαίου με το κοινοτικό δίκαιο (ειδικότερα δε, με τις διατάξεις της Σύστασης 97/489/ΕΚ της Επιτροπής της 30ης Ιουλίου 1997 σχετικά με τις συναλλαγές που γίνονται με μέσα ηλεκτρονικής πληρωμής και ιδίως όσον αφορά τις σχέσεις μεταξύ εκδότη και κατόχου) κατά νομοθετική εξουσιοδότηση των άρθρων 1, 2 και 3 του νόμου 1338/1983 περί «Εφαρμογής του Κοινοτικού Δικαίου», όπως έχει τροποποιηθεί, καθώς και του άρθρου 14 § 4 του ν. 2251/1994, ο κάτοχος της πιστωτικής κάρτας πρέπει «α) να χρησιμοποιεί την κάρτα σύμφωνα με τους όρους που διέπουν την έκδοση και χρήση της και να λαμβάνει όλα τα προσήκοντα μέτρα για την ασφαλή φύλαξη της κάρτας και των μέσων (προσωπικού αριθμού αναγνώρισης ταυτότητας ή άλλου κωδικού αριθμού) που επιτρέπουν τη χρησιμοποίησή της, β) να ειδοποιεί χωρίς καθυστέρηση τον εκδότη (ή το φορέα που αυτός έχει ορίσει) μόλις αντιληφθεί την απώλεια ή κλοπή της κάρτας ή των μέσων που επιτρέπουν τη χρησιμοποίησή της, γ) να μην καταγράφει τον προσωπικό του αριθμό αναγνώρισης ταυτότητας ή άλλο κωδικό αριθμό υπό ευχερώς αναγνωρίσιμη μορφή. (...)» Περαιτέρω σύμφωνα με το άρθρο 4 §§ 1,2 της ίδιας πιο πάνω Υπουργικής Απόφασης «1. μέχρι τη γνωστοποίηση στον εκδότη, ο κάτοχος ευθύνεται για τις ζημίες που έχει υποστεί συνεπεία της απώλειας ή κλοπής της κάρτας μέχρι ενός ορίου που δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 150 ευρώ, εκτός εάν από βαριά αμέλεια δεν έχει τηρήσει τις διατάξεις του άρθρου 3 της παρούσας ή έχει ενεργήσει με δόλο, οπότε δεν εφαρμόζεται το ανωτέρω όριο. 2. Από το χρόνο της

γνωστοποίησης στον εκδότη (ή στο φορέα που έχει ορίσει ο τελευταίος), κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 3 εδάφιο β' της παρούσας, ο κάτοχος δεν φέρει πλέον ευθύνη για τις ζημιές από την απώλεια ή την κλοπή της κάρτας, εκτός εάν έχει ενεργήσει με δόλο... Από τη διατύπωση των πιο πάνω διατάξεων προκύπτει σαφώς ότι το βάρος απόδειξης για την προβλεπόμενη από το άρθρο 4 § 1 της ως άνω Υπουργικής Αποφάσεως, βαριά αμέλεια του κατόχου της κάρτας που αποτελεί προϋπόθεση για να ευθύνεται αυτός πέραν του ορίου των 150 ευρώ, φέρει η εκδότρια της πιστωτικής κάρτας τράπεζα (ΕφΑΘ 2556/2010, Δ/ΝΗ 2011/251). Από την επανεκτίμηση από το Δικαστήριο αυτό, των αποδεικτικών μέσων που προσκομίζονται μετ' επικλήσεως από τους διαδίκους και, ειδικότερα, από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων των διαδίκων, που εξετάστηκαν στο ακροατήριο του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου και περιέχονται στα ταυτάριθμα με την εκκαλουμένη πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του ίδιου δικαστηρίου και όλων - ανεξαιρέτως - των εγγράφων, κατά την κρίση του παρόντος Δικαστηρίου, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Στις 12.8.2006, ημέρα Σάββατο, ο ενάγων, ήδη εφεσίβλητος της πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης και εκκαλών της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης,, μετέβη από την Αθήνα, όπου ευρίσκεται ο τόπος της κατοικίας του, στη Εύβοιας, όπου διαθέτει εξοχική κατοικία, προκειμένου να μείνει για ολιγοήμερες διακοπές. Λόγω, δε, της υψηλής θερμοκρασίας, αμέσως μόλις έφτασε στην εξοχική του κατοικία, κατευθύνθηκε, με το με αριθμό κυκλοφορίας Ι.Χ.Ε. αυτοκίνητο ιδιοκτησίας του, προς τη θάλασσα, στην περιοχή "....." του Δήμου Ωστόσο, κατά τον χρόνο κατά τον οποίο είχε σταθμεύσει το ως άνω όχημά του στην εν λόγω περιοχή, και - συγκεκριμένα - περί ώρα 16:00', άγνωστοι σε αυτόν δράστες, αφού διέρρηξαν το σταθμευμένο όχημα, αφαίρεσαν από το πορτμπαγκάζ αυτού, την τσάντα του, η οποία, μεταξύ άλλων, περιείχε: α) τη με αριθμό πιστωτική κάρτα «.....» της εναγόμενης, ήδη εκκαλούσας της πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης και εφεσίβλητης της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης, ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «.....» (και το διακριτικό τίτλο «.....»), εκδοθείσα επ' ονόματι του ενάγοντος, η οποία ήταν συνδεδεμένη με τον με αριθμό κοινό - ήτοι μεταξύ αυτού και της μητέρας του, - λογαριασμό ταμιευτηρίου, ο οποίος ετηρείτο στην εναγόμενη τραπεζική εταιρεία και β) μία κάρτα αναλήψεως μετρητών «.....», εκδοθείσα, ομοίως, επ' ονόματι του ενάγοντος, η οποία ήταν συνδεδεμένη με το με αριθμό τρεχούμενο λογαριασμό, επίσης κοινό μεταξύ των ανωτέρω αναφερόμενων προσώπων. Εντός της τσάντας του ενάγοντος, η οποία εκλάπη, περιεχόταν - επίσης - και ένας μικρός φορητός υπολογιστής τύπου (μορφής organizer) στη μνήμη του οποίου υπήρχαν, σε αρχείο εγγράφου, αποθηκευμένοι οι προσωπικοί κωδικοί αριθμοί των ως άνω δύο καρτών (PIN). Εξ αυτού του λόγου, άλλωστε, οι δράστες, αμέσως μετά την κλοπή, κατευθύνθηκαν προς το ΑΤΜ της, το οποίο ευρίσκεται στην περιοχή ... του Δήμου, στην Χαλκίδα Εύβοιας, από όπου και προέβησαν σε αναλήψεις μετρητών. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με το προσκομιζόμενο έγγραφο της Διευθύνσεως Καρτών και Υποστηρίξεως Προϊόντων Καταναλωτικής Πίστεως της εναγόμενης τραπεζικής εταιρείας, από το ευρισκόμενο στο κατάστημα της στη μηχανήμα (ΑΤΜ) έγιναν οι κάτωθι αναλήψεις μετρητών: α) στις 16:55', της 12ης Αυγούστου 2006, ανελήφθη το ποσό των 600,00 ευρώ, μέσω δανεισμού, με την χρήση της με αριθμό πιστωτικής κάρτας, β) στις 16:56', της ίδιας ως άνω ημερομηνίας, ανελήφθη το ποσό των 600,00 ευρώ, από το με αριθμό κοινό λογαριασμό ταμιευτηρίου, γ) στις 16:57' της ίδιας ως άνω ημερομηνίας ανελήφθη το ποσό των 600,00 ευρώ, μέσω δανεισμού, με την χρήση της με αριθμό πιστωτικής κάρτας, δ) στις 16:58', της ίδιας ως άνω ημερομηνίας, ανελήφθη το ποσό των 600,00 ευρώ, μέσω δανεισμού, με την χρήση της με αριθμό πιστωτικής κάρτας, ε) στις 16:59', της ίδιας ως άνω ημερομηνίας, ανελήφθη το ποσό των 200,00 ευρώ, μέσω δανεισμού, με την χρήση της με αριθμό πιστωτικής κάρτας και στ) στις 17:01', της ίδιας ως άνω ημερομηνίας, ανελήφθη το ποσό των 600,00 ευρώ, από το με αριθμό κοινό τρεχούμενο λογαριασμό. Σημειώνεται δε ότι, μεταξύ της τέταρτης και της πέμπτης επιτυχούς προσπάθειας αναλήψεως μετρητών, μεσολάβησαν τέσσερις ανεπιτυχείς προσπάθειες, λόγω υπερβάσεως του ορίου αναλήψεως. Εν συνεχεία, οι δράστες απομακρύνθηκαν από την περιοχή της και κατευθύνθηκαν προς το Ν. Αττικής, και συγκεκριμένα, στο Δήμο, όπου, από το ευρισκόμενο (στο Super Market) επί της οδού, αριθμ., μηχανήμα (ΑΤΜ), ιδιοκτησίας της εναγόμενης τραπεζικής εταιρείας, προέβησαν - αφού πρώτα έκαναν πέντε (5) ανεπιτυχείς προσπάθειες = στις κάτωθι αναλήψεις μετρητών: α) στις 17:47' της 12ης Αυγούστου 2006, στην ανάληψη του ποσού των 500,00 ευρώ, από το με αριθμό κοινό λογαριασμό ταμιευτηρίου, β) στις 17:48', της ίδιας ως άνω ημερομηνίας - και αφού προηγήθηκαν συνολικά τρεις ανεπιτυχείς (η πρώτη στον λογαριασμό της πιστωτικής κάρτας) προσπάθειες στην ανάληψη του ποσού των 300,00 ευρώ, από το με αριθμό κοινό λογαριασμό ταμιευτηρίου και γ) στις 17:49 της ίδιας ως άνω ημερομηνίας, στην ανάληψη του ποσού των 100,00 ευρώ, από το με αριθμό κοινό λογαριασμό ταμιευτηρίου (και αφού προηγήθηκαν τρεις ανεπιτυχείς προσπάθειες). Οι μεσολαβήσασες (προ της δηλώσεως της κλοπής των πιστωτικών καρτών) αρκετές ανεπιτυχείς προσπάθειες, υπήρξαν λόγω μη επαρκούς υπολοίπου και υπερβάσεως του ορίου αναλήψεως, μία δε εξ αυτών λόγω εσφαλμένου προσωπικού κωδικού αριθμού - PIN (βλ. προσκομιζόμενο έγγραφο της Διευθύνσεως Καρτών και Υποστηρίξεως Προϊόντων Καταναλωτικής Πίστεως της εναγόμενης τραπεζικής εταιρείας).

Περαιτέρω, από την εκτίμηση του ίδιου ως άνω αποδεικτικού υλικού, αποδείχθηκε ότι ο ενάγων ανελήφθη, εν τέλει, την κλοπή των προσωπικών του ειδών από το πορτμπαγκάζ του αυτοκινήτου, καθ' όν χρόνο αυτό ήταν σταθμευμένο στην περιοχή "....." του Δήμου, μόλις την 19:00' απογευματινή ώρα, ήτοι αφού επέστρεψε στην εξοχική του κατοικία και παρότι στη θάλασσα είχε παραμείνει μόνο μισή ώρα και ακολούθως είχε επισκεφθεί στο σπίτι της την αδελφή του (βλ. κατάθεση μάρτυρος του στα πρακτικά πρωτοβάθμιας δίκης). Δηλαδή, αντί να έχει έστω αντιληφθεί με καθυστέρηση μετά την αποχώρησή του από τη θάλασσα την εποπτεία των προσωπικών του αντικειμένων και - εν προκειμένω - των πιστωτικής και αναλήψεως μετρητών καρτών και διασφαλισμένους τους προσωπικούς κωδικούς

ασφαλείας τους, ώστε εάν διαπιστώνε ότι είχαν εκφύγει της κατοχής του να ειδοποιήσει - όπως όφειλε βάσει της περ. β' του άρθρου 3 της Υπουργικής Απόφασης Ζ1-178/2001 - χωρίς καθυστέρηση την εκδότρια Τράπεζα των καρτών, ζήτησε (από τη μητέρα του,, να ενημερώσει τους υπεύθυνους της εναγομένης, ήδη εκκαλούσας της πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης και εφεσίβλητης της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης, ως άνω ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας, περί της κλοπής, ώστε να ακυρωθούν οι εν λόγω δύο κάρτες του (ήτοι η με αριθμό πιστωτική του κάρτα, καθώς και η κάρτα αναλήψεως μετρητών «.....») - όπως και πράγματι συνέβη ώρες 19.04` και 19.06` αντιστοίχως, ενώ ο ίδιος ανεχώρησε με το αυτοκίνητο του, προκειμένου να συλλέξει όσο το δυνατόν περισσότερα στοιχεία για τον εντοπισμό των δραστών ή του δράστη των προσωπικών του ειδών, ενόψει του ότι, όταν είχε σταθμεύσει το αυτοκίνητο του στην περιοχή «.....», είχε αντιληφθεί την ύπαρξη ενός άλλου οχήματος, με επιγραφή «ενοικιαζόμενο», ο οδηγός του οποίου είχε προκαλέσει σε αυτόν υποψίες, πλην όμως, κατά τον χρόνο εκείνο δεν είχε δώσει, περαιτέρω, σημασία. Τούτο, δε, έπραξε, με σκοπό τον εντοπισμό των δραστών, όχι τόσο για να αναλάβει τις κλαπίδες κάρτες, αφού αυτές, εύκολα, υπήρχε η δυνατότητα να ακυρωθούν και, εν συνεχεία, αντικατασταθούν, αλλά διότι εντός της αφαιρεθείσας τσάντας υπήρχαν προσωπικά του αντικείμενα, ιδιαίτερα σημαντικά για αυτόν. Δηλαδή, αποδεικνύεται ότι, καθ' όν χρόνο πραγματοποιήθηκαν οι αναλήψεις μετρητών από τα δύο μηχανήματα (ΑΤΜ), ήτοι το ένα στην περιοχή του Δήμου Χαλκίδος και το δεύτερο επί της οδού, αριθ., στο Δήμο Αττικής, ο ενάγων δεν είχε, ακόμη, ειδοποιήσει τους υπεύθυνους της εναγόμενης τραπεζικής εταιρείας για την κλοπή των καρτών του, ώστε αυτές να έχουν ακυρωθεί, προ πάσης χρησιμοποίησής τους. Πέραν δε, τούτου, δεν είχε μεριμνήσει, μολονότι όφειλε, να έχει διασφαλισμένους τους προσωπικούς κωδικούς αριθμούς (PIN) - αντιθέτως, μάλιστα, τους είχε υπό ευχερώς αναγνωρίσιμη μορφή (στο ίδιο έγγραφο αρχείο, δύο τετραψήφιους αριθμούς που, αμέσως, παραπέμπουν σε κωδικούς πιστωτικών κλπ καρτών, με βάση τα διδάγματα της κοινής πείρας), στα αρχεία των εγγράφων, στη μνήμη του φορητού του υπολογιστή, ο οποίος, μάλιστα, ευρισκόταν στην ίδια ακριβώς τσάντα (η οποία και εκλάπη) με τις κάρτες και τα λοιπά προσωπικά του αντικείμενα. Επομένως, η ευθύνη του ενάγοντος δεν δύναται να περιοριστεί μόνο, έως του ποσού των 150,00 ευρώ για κάθε κλαπίδα κάρτα, κατ' εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 4 § 1 της με αριθμό Ζ1-178/2001 Υπουργικής Αποφάσεως, αφού, εν προκειμένω, ο ως άνω ενάγων βαρύνεται με βαριά αμέλεια, αφού - πέραν της καθυστερημένης αντιλήψεως από αυτόν της κλοπής της κάρτας - λόγω της καταγραφής του προσωπικού κωδικού αριθμού (PIN) των δύο καρτών του - ήτοι της πιστωτικής και της κάρτας αναλήψεως μετρητών - στη μνήμη του φορητού του υπολογιστή (και σε ευχερώς αναγνωρίσιμο αρχείο αυτού, όπως προκύπτει από τον χρόνο που μετά την κλοπή άρχισαν οι συναλλαγές), ο οποίος ήταν τοποθετημένος, μαζί με τις δύο κάρτες, στην ίδια τσάντα, η οποία και εκλάπη, έδωσε ο ίδιος τη δυνατότητα να γίνει αθέμιτη χρήση της κάρτας του, παρά τα αντίθετα υποστηριζόμενα με τον πρώτο λόγο της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης, ο οποίος είναι απορριπτέος ως αβάσιμος. Άλλωστε, όπως προκύπτει και από προσκομιζόμενο έγγραφο της Διευθύνσεως Καρτών και Υποστηρίξεως Προϊόντων Καταναλωτικής Πίστωσης της εναγόμενης τραπεζικής εταιρείας, οι δράστες δεν είχαν παρά μόνο μία αποτυχημένη προσπάθεια λόγω εσφαλμένου κωδικού αριθμού (PIN), ενώ όλες οι λοιπές προσπάθειες ή ήταν επιτυχείς ή ανεπιτυχείς, πλην όμως, για άλλους λόγους (υπέρβασης του πιστωτικού ορίου που δεν παραπέμπει, άνευ ετέρου, σε αθέμιτη χρήση των καρτών), ως ανεφέρθη και ανωτέρω, οπότε δεν ετίθετο ζήτημα κρατήσεως της κάρτας από τα ΑΤΜ. Ως εκ τούτου, ουδεμία ευθύνη βαρύνει την εναγόμενη, ήδη εκκαλούσα της πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης και εφεσίβλητης της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης, ανώνυμη τραπεζική εταιρεία, αφ' ενός μεν, για την χρήση των κλαπέντων καρτών (ήτοι της με αριθμό πιστωτικής κάρτας καθώς και της κάρτας αναλήψεως μετρητών «.....») από άλλα πρόσωπα, πλην του αληθινού κατόχου αυτών, αφ' ετέρου δε, για τη μη κράτηση των δύο καρτών, αφού οι κινήσεις, οι οποίες, πράγματι, έλαβαν χώρα, κατά τα ανωτέρω αναφερόμενα, δεν αρκούσαν, ως εκτιμήθηκαν τόσο από το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, όσο εκτιμώνται και από το παρόν Δικαστήριο, παρά τα αντίθετα υποστηριζόμενα με το δεύτερο λόγο της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης, ώστε να προβούν τα αυτοματοποιημένα συστήματα των ΑΤΜ της εναγόμενης τραπεζικής εταιρείας στην κράτηση των εν λόγω καρτών από τα μηχανήματα (ΑΤΜ), ενώ τα μέτρα πρόνοιας της εναγομένης ήταν αυτά που συνηθίζονταν κατά τον χρόνο εκείνο σε αυτού του τύπου τις συναλλαγές. Σημειωτέον δε ότι, η μία εξ αυτών (και συγκεκριμένα η με αριθμό πιστωτική κάρτα) κρατήθηκε, εν τέλει, στις 12.8.2006 και περί ώρα 23:54` (ήτοι μετά την ενημέρωση των υπευθύνων της εναγομένης, ήδη εκκαλούσας της πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης και εφεσίβλητης της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης, ανώνυμη τραπεζική εταιρεία, ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας για την κλοπή αυτής), από μηχανήματα (ΑΤΜ) της στην Αττικής, και συγκεκριμένα επί της οδού, αριθμ., όταν έγινε χρήση της, για τελευταία φορά, από τους δράστες. Περαιτέρω, από τα αυτά, προσκομιζόμενα μετ' επικλήσεως, αποδεικτικά στοιχεία προέκυψε ότι, κατά το έτος 1992, ο ενάγων, ήδη εφεσίβλητος της πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης και εκκαλών της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης, είχε υποβάλει αίτηση προς την εναγόμενη, ήδη εκκαλούσα της πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης και εφεσίβλητης της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης, ανώνυμη τραπεζική εταιρεία, προκειμένου να εκδοθεί επ' ονόματί του πιστωτική κάρτα, μέσω της οποίας θα ηδύνατο να προβαίνει, αφ' ενός μεν, σε δανεισμό από την εναγόμενη τραπεζική εταιρεία, αφ' ετέρου δε, σε ανάληψη χρημάτων, μέσω του με αριθμό κοινού (ήτοι μεταξύ αυτού και της μητέρας του) λογαριασμού ταμειευτηρίου, τον οποίο τηρούσαν στην εναγόμενη τραπεζική εταιρεία. Σύμφωνα με τους ειδικότερους όρους της εν λόγω συμβάσεως, το πιστωτικό όριο καθορίστηκε, κατόπιν κοινής μεταξύ τους συμφωνίας, στο ποσό των 200.000 δρχ., το δε όριο αγορών στο ποσό των 300.000 δρχ. (βλ. προσκομιζόμενη αίτηση/σύμβαση). Εντούτοις, κατόπιν μονομερούς επεμβάσεως της εναγόμενης τραπεζικής εταιρείας, ως η ίδια συνομολογεί στις νομίμως κατατεθείσες πρωτόδικες έγγραφες προτάσεις

της, το ως άνω όριο της πιστώσεως, ήδη, από το έτος 1998, αυξήθηκε στο ποσό του 1.000.000 δρχ., μετά δε την τροπή του νομίσματος της δραχμής σε ευρώ, στο ποσό των 3.000,00 ευρώ, ενώ το ημερήσιο όριο αναλήψεως, μέσω της πιστωτικής κάρτας, από το συνδεδεμένο με αυτήν τραπεζικό λογαριασμό, ανήλθε στο ποσό των 1.500,00 ευρώ και το ημερήσιο όριο αναλήψεως από το πιστωτικό όριο της κάρτας, στο ποσό των 2.000,00 ευρώ. Η εναγομένη, ήδη εκκαλούσα της πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης και εφεσίβλητη της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης, ανώνυμη τραπεζική εταιρεία, ισχυρίσθηκε ότι ο ενάγων, ήδη εφεσίβλητος της πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης και εκκαλών της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης, ενημερώθηκε για το γεγονός αυτό με επιστολή, η οποία εστάλη σε αυτόν (όπως συνέβαινε, άλλωστε, και κάθε άλλη φορά στην οποία προέβαινε σε τροποποίηση των όρων της μεταξύ τους καταρτισθείσης συμβάσεως), επιπλέον δε ότι ουδέποτε ο τελευταίος προέβαλε αντίρρηση, γραπτή ή προφορική, ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο διαμαρτυρήθηκε για την ως άνω αύξηση των ημερησίων ορίων αναλήψεως. Πλην όμως, από τα προσκομιζόμενα αποδεικτικά στοιχεία ουδόλως προέκυψε ότι, πράγματι, ο ενάγων, ήδη εφεσίβλητος της πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης και εκκαλών της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης ήταν ενήμερος, παρά τους αντίθετους ισχυρισμούς της εκκαλούσας της πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης στην έφεσή της αυτή (πρώτη ανωτέρω συνεκδικαζόμενη), τουλάχιστον, για τα νέα ημερήσια όρια αναλήψεως, μέσω της πιστωτικής του κάρτας, είτε από το συνδεδεμένο με αυτήν τραπεζικό λογαριασμό, είτε και όχι, αφού, αφ' ενός μεν, στην από 3.4.2006 επιστολή της εναγόμενης τραπεζικής εταιρείας, την οποία απέστειλε προς τον ενάγοντα, ήδη εφεσίβλητο της πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης και εκκαλούντα της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης, καμία αναφορά δεν γίνεται στα ημερήσια όρια αναλήψεως, αφ' ετέρου δε, τα εν λόγω όρια δεν αναγράφονταν ούτε στους μηνιαίους λογαριασμούς, τους οποίους έστελνε προς τον ενάγοντα η εναγόμενη ανώνυμη τραπεζική εταιρεία. Εξάλλου, θα πρέπει να επισημανθεί ότι η δυνατότητα αυτή μονομερούς τροποποίησης των όρων της συμβάσεως από μέρους της εναγόμενης τραπεζικής εταιρείας, δίχως, δηλαδή, την εκ των προτέρων συναίνεση του άλλου μέρους, ήτοι, εν προκειμένω, του ενάγοντος, ήδη εφεσίβλητου της πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης και εκκαλούντος της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης, αντίκειται, κατά τις διατάξεις του Ν. 2251/1994 «περί προστασίας του καταναλωτή», στα χρηστά ήθη, εφόσον δεν συντρέχει ορισμένος, ειδικός και σπουδαίος, λόγος περί τούτου, με αποτέλεσμα, η εν λόγω συμπεριφορά της εναγομένης, ήδη εκκαλούσας της πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης και εφεσίβλητης της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης, ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας να κρίνεται ως καταχρηστική και, ως εκ τούτου, ο σχετικός όρος ως άκυρος (βλ. ΑΠ 652/2010 σε ΝΟΜΟΣ και ΕΠΙΣΚΕΜΠΔ 2010/486, ΕφΑΘ 3499/2008 Νόμος).

Ενόψει, λοιπόν, των ανωτέρω αναφερομένων, καθίσταται προφανές ότι η ευθύνη του ενάγοντος, ήδη εφεσίβλητου της πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης και εκκαλούντος της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης, για τις αναλήψεις μετρητών, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν μέσω της κλαπείσης πιστωτικής του κάρτας, δεν δύναται να υπερβαίνει το ποσό των 1.200,00 ευρώ, και συγκεκριμένα: α) το ποσό των 600,00 ευρώ, όσον αφορά τις αναλήψεις μετρητών από το με αριθμό κοινό λογαριασμό ταμιευτηρίου, και β) το ποσό των 600,00 ευρώ, μέσω δανεισμού, με την χρήση της με αριθμό πιστωτικής του κάρτας. Ως εκ τούτου, η εναγόμενη, ήδη εκκαλούσα της πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης και εφεσίβλητη της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης, ανώνυμη τραπεζική εταιρεία, κατά παράβαση των όρων της μεταξύ τους καταρτισθείσης συμβάσεως περί χορηγήσεως πιστωτικής κάρτας, αφενός μεν, αφαίρεσε από το με αριθμό κοινό (ήτοι μεταξύ του ενάγοντος, ήδη εφεσίβλητου της πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης και εκκαλούντος της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης, και της μητέρας αυτού) λογαριασμό ταμιευτηρίου, το ποσό πέραν των 600,00 ευρώ, ήτοι το ποσό των 900,00 ευρώ (1.500,00 ευρώ - 600,00 ευρώ), με αποτέλεσμα ο ενάγων, ήδη εφεσίβλητος της πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης και εκκαλών της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης, να έχει υποστεί ζημία κατά το ποσό των 450,00 ευρώ, καθώς πρόκειται για κοινό λογαριασμό (900,00 ευρώ δια 2), αφ' ετέρου δε, χρέωσε τον ενάγοντα, ήδη εφεσίβλητο της πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης και εφεσίβλητης της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης, για δανεισμό από αυτήν (εναγομένη, ήδη εκκαλούσα της πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης και εφεσίβλητης της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης), μέσω της με αριθμό πιστωτικής του κάρτας, με το ποσό, ομοίως, πέραν των 600,00 ευρώ, ήτοι με το ποσό των 1.400,00 ευρώ (2.000,00 ευρώ - 600,00 ευρώ), με αποτέλεσμα ο ενάγων, ήδη εφεσίβλητος της πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης και εκκαλών της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης, να έχει υποστεί ζημία κατά το αντίστοιχο ποσό. Στην προαναφερόμενη αυτή ζημία του ενάγοντος, ήδη εφεσίβλητου της πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης και εκκαλούντος της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης, η οποία ανέρχεται στο συνολικό ποσό των 1.850,00 ευρώ, ήτοι 450,00 ευρώ + 1.400,00 ευρώ [πλην, όμως εσφαλμένως υπολογίστηκε από το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο στο συνολικό ποσό των 1.950,00 ευρώ, γεγονός για το οποίο δεν υπάρχει μεν ειδικός λόγος έφεσης, αλλά κρίνεται ότι εμπεριέχεται (ως εν τω μείζονι το έλασσον) στο αίτημα της εναγομένης, με την κρινόμενη πρώτη ανωτέρω συνεκδικαζόμενη έφεσή της, να απορριφθεί η κρινόμενη αγωγή του αντιδίκου της], δεν συνυπολογίζονται οι τυχόν χρεώσεις για έξοδα προμήθειας, τόκους και λοιπές προσαυξήσεις, αφού τα εν λόγω ποσά, νομίμως, έχει συνυπολογίσει η εναγόμενη, ήδη εκκαλούσα της πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης και εφεσίβλητη της δεύτερης, ως ανωτέρω, συνεκδικαζόμενης έφεσης, ανώνυμη τραπεζική εταιρεία. Όπως προαναφέρθηκε, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο με την εκκαλουμένη απόφασή του δέχθηκε ότι ουδεμία ευθύνη βαρύνει την εναγομένη, εκκαλούσα της πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης και εφεσίβλητης της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης, για το επίδικο συμβάν (χρήση των επίδικων τραπεζικών καρτών), εκ του

γεγονότος ότι για αυτό, κατά τις προαναφερόμενες παραδοχές της εκκαλουμένης, ευθύνεται ο ενάγων, εφεσίβλητος της πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης και εκκαλών της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης, λόγω της καταγραφής του προσωπικού κωδικού αριθμού (PIN) των δύο επίδικων καρτών του, ήτοι της πιστωτικής και της κάρτας αναλήψεως μετρητών, στη μνήμη του φορητού του υπολογιστή, ο οποίος ήταν μαζί με τις δύο κάρτες στην τσάντα του, η οποία εκλάπη.

Συνεπώς, ο σχετικός λόγος της πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης αλυσιτελώς προτείνεται. Ας σημειωθεί δε και ότι, το πρωτοβάθμιο, όπως και το παρόν Δικαστήριο, δέχονται ευθύνη της εναγομένης, ήδη εκκαλούσας της πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης και εφεσίβλητης της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης, κατά το μέρος, που η τελευταία (εναγομένη) προέβη σε μονομερή τροποποίηση των όρων της μεταξύ των διαδίκων συμβάσεως αυξάνοντας το ημερήσιο όριο αναλήψεως μέσω της επίδικης πιστωτικής κάρτας, από το συνδεδεμένο με αυτήν τραπεζικό λογαριασμό και το ημερήσιο όριο αναλήψεως από το πιστωτικό όριο της κάρτας, παραδοχή της εκκαλουμένης, που πλήττει με έτερο λόγο της έφεσής της (πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης) η εναγομένη, ο οποίος έχει απορριφθεί ως αβάσιμος, κατά τα ανωτέρω εκτιθέμενα.

Εξάλλου, δεν γεννάται ευθύνη της τελευταίας για το ποσό των 50,00 ευρώ, το οποίο δαπάνησε ο ενάγων, ήδη εφεσίβλητος της πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης και εκκαλών της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης, για βενζίνη, λόγω των μετακινήσεων που έκανε με το όχημα του, την ίδια της κλοπής ημερομηνία, αφού, όπως προέκυψε από την κατάθεση της εξετασθείσας, και δη, με επιμέλεια του, μάρτυρος, ούτε ο ενάγων, ήδη εφεσίβλητος της πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης και εκκαλών της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης, αλλά ούτε και η μάρτυς αυτού (μητέρα του) εξήτησαν οποιαδήποτε σχετική πληροφορία από τους υπεύθυνους της εναγομένης, ήδη εκκαλούσας της πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης και εφεσίβλητης της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης, τραπεζικής εταιρείας, κατά την ημερομηνία της κλοπής (βλ. 2η σελίδα της καταθέσεως της μάρτυρος του ενάγοντος). Άλλωστε, όπως αποδεικνύεται από τα ίδια αποδεικτικά στοιχεία, ο ενάγων, ήδη εφεσίβλητος της πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης και εκκαλών της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης, θα προέβαινε, ούτως ή άλλως, στην αναζήτηση των δραστών, αφού, πέραν των δύο καρτών που εκλάπησαν, ενδιαφερόταν, και σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό, για την εύρεση των λοιπών προσωπικών του ειδών, που επίσης είχαν κλαπεί, και τα οποία ήταν ιδιαίτερα σημαντικά για αυτόν. Εξάλλου, όσον αφορά στο κονδύλιο για τα έξοδα βενζίνης και διοδίων, συνολικού ύψους 72,00 ευρώ, τα οποία δαπάνησε κατά την μετάβασή του, και μάλιστα, τρεις φορές, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του, στην Ασφάλεια Χαλκίδος, προκειμένου να δώσει συμπληρωματική κατάθεση, θα πρέπει να επισημανθεί ότι, οι καταθέσεις αυτές συναρτώνται με υποχρέωσή του από το νόμο, στο πλαίσιο αστυνομικής προανακρίσεως χωρίς για τον αριθμό των μεταβάσεων - και ματαιώσεων (για υπηρεσιακούς λόγους) των καταθέσεων - στην αστυνομική Αρχή να υφίσταται ευθύνη της εναγομένης, ενώ αναφορικά με την πρώτη συμπληρωματική κατάθεση, η οποία εδόθη στις 16.8.2006, ουδέποτε ζητήθηκε οποιαδήποτε πληροφορία από τους υπευθύνους αυτής, είτε από τον ίδιο τον ενάγοντα, είτε από τη μητέρα αυτού, προ της αρχικής καταθέσεώς του στην Ασφάλεια Χαλκίδος, δηλαδή αμέσως μετά το περιστατικό της κλοπής, όπως κατέθεσε και η εξετασθείσα μητέρα του ενάγοντος, παρά τα αντίθετα υποστηριζόμενα στο δεύτερο λόγο της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης. Επομένως, αναφορικά με τον λόγο αυτό (δεύτερο λόγο της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης), ορθώς το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο δεν υποχρέωσε την εναγομένη, ήδη εκκαλούσα της πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης και εφεσίβλητης της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης, να καταβάλει το συνολικό ποσό των 122,00 ευρώ, ήτοι 50,00 ευρώ + 72,00 ευρώ, σύμφωνα με τα προαναφερόμενα πραγματικά περιστατικά, απορριπτομένων, ως κατ' ουσίαν αβασίμων, των περί του αντιθέτου λόγων εφέσεως εκάστου των διαδίκων, σε σχέση με τις εν γένει, ως ανωτέρω, παραδοχές. Εκ των ανωτέρω, λοιπόν, αναφερομένων προκύπτει ότι η εναγομένη, ήδη εκκαλούσα της πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης και εφεσίβλητη της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης ανώνυμη τραπεζική εταιρεία, με την αντισυμβατική συμπεριφορά την οποία επέδειξε, αυξάνοντας μονομερώς (ήτοι χωρίς την εκ των προτέρων υποβολή σχετικού αιτήματος εκ μέρους του ενάγοντος, αλλά και χωρίς τη μεταγενέστερη συναίνεση αυτού), τα ημερήσια όρια αναλήψεως μετρητών, των οποίων θα ηδύνατο να κάνει χρήση, μέσω της με αριθμό 4509 0310 4470 1012 πιστωτικής του κάρτας, ζημίωσε τον ενάγοντα, σύμφωνα με τα ανωτέρω, κατά το ποσό των 1.850 ευρώ (450,00 ευρώ + 1.400 ευρώ), αντί του ποσού των 1.950,00 ευρώ, που δέχθηκε η εκκαλουμένη με εσφαλμένο υπολογισμό, το οποίο και δικαιούται να αξιώσει προς αποζημίωσή του ο ενάγων, ήδη εφεσίβλητος της πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης και εκκαλών της δεύτερης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης, από αυτήν (εναγομένη, ήδη εκκαλούσα της πρώτης ανωτέρω συνεκδικαζόμενης έφεσης).

Περαιτέρω, όμως, αποδεικνύονται και τα ακόλουθα: Επειδή ο ενάγων δεν ήθελε να εμφανιστεί στο σύστημα αθέτησης υποχρεώσεων της εταιρείας ".....", διότι προσδοκούσε να λάβει τραπεζικό δάνειο για την χρηματοδότηση της κατασκευής κτιρίου σε οικοπέδο ιδιοκτησίας του στην Αττικής, παρά το γεγονός ότι ηρνείτο την οφειλή του προς την ως άνω Τράπεζα, προσέφερε σε αυτή σε μετρητά χρήματα στις 18.10.2006 με σχετική εξώδικη δήλωσή του (βλ. την από 2/10/2006 εξώδικη δήλωση και υπ' αριθμ./18.10.2006 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών), περί αμφισβήτησης της συγκεκριμένης οφειλής και επιφυλάξεως δικαστικής διεκδικήσεως της επιστροφής του αντιστοίχου ποσού το εμφανιζόμενο από την αντίδικο του ως οφειλόμενο από αυτόν ποσό των 2.094,34 €, το οποίο είχαν παρανόμως εκταμιεύσει οι κλέφτες των πιστωτικών του καρτών, δια της χρήσεώς τους στα αναφερθέντα ανωτέρω ATM. Πλην, όμως, η ως άνω τράπεζα ηρνείτο να εισπράξει το προσφερθέν, με τον τρόπο αυτό, από αυτόν ανωτέρω ποσό των ευρώ 2.094,34. το οποίο εν όψει

επικαλούμενης από αυτόν υπερημερίας της, παρακατέθεσε δημοσίως στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων στις 25.10.2006, εξοφλώντας ακόμη και την ως άνω απαίτησή της, την ύπαρξη της οποίας ηρνείτο. Παρά ταύτα, η ως άνω Τράπεζα, συνέχισε να τον οχλεί για την πληρωμή του ποσού αυτού, το οποίο ήδη της είχε προσφέρει και αυτή είχε αρνηθεί να εισπράξει, συνεχίζοντας να τον εμφανίζει ως αφερέγγυο και υπερήμερο οφειλέτη της και αποστέλλοντάς του έγγραφες ειδοποιήσεις για την πληρωμή του άνω ποσού, ενώ τον εμφάνιζε επιπλέον ως οφειλέτη πρόσθετων τόκων υπερημερίας ποσού ευρώ 30,73 δια της από 31.10.2006 εγγράφου ειδοποίησής της, επιπλέον ποσού ευρώ 30,64 στις 30.11.2006 δια νεώτερης εγγράφου ειδοποίησής της, με αποτέλεσμα να αναγκαστεί, στις 30.11.2006, να της αποστείλει νέα εξώδικη δήλωση, συγκοινοποιώντας προς αυτήν το σχετικό γραμμάτιο συστάσεως παρακαταθήκης, το οποίο και παρέλαβε (βλ. υπ` αριθμ./30.11.2006 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών). Πλην, όμως, και πάλι η αντίδικος του, ενώ γνώριζε τις ανωτέρω) ενέργειες προς εξόφληση του, του απέστειλε και νέες επιστολές με ημερομηνίες 12.12.2006, 31.12.2006 και 11.1.2007, στις οποίες και πάλι εμφάνιζε ως ανεξόφλητη την άνω οφειλή του και απαιτούσε να της καταβάλει και επιπλέον τόκους υπερημερίας ποσού ευρώ 32,31 με την από 31.12.2006 επιστολή της. Στις επανειλημμένες τηλεφωνικές κλήσεις τόσο του όσο και της μητέρας του, προς την ως άνω Τράπεζα, ότι το σχετικό ποσό χρημάτων, που εμφανιζόταν να οφείλει, τους είχε ήδη προσφερθεί μετ' επιφυλάξεως, ότι είχε προβεί σε δημόσια παρακατάθεση του και ότι πλέον σε κάθε περίπτωση είχαν στα χέρια τους και το αντίστοιχο γραμμάτιο παρακαταθήκης, οι προστηθέντες υπάλληλοι της αντιδίκου είτε δήλωναν άγνοια είτε δεν επεδείκνυαν ιδιαίτερο ενδιαφέρον για επίλυση του ζητήματος, ενώ η ως άνω Τράπεζα συνέχιζε κατά τα ως άνω να του στέλνει επιστολές που εμφάνιζαν αυτόν ως υπερήμερο οφειλέτη και το συγκεκριμένο χρέος ως ανεξόφλητο. Η κατ' εξακολούθηση παρενόχληση της εναγομένης σε βάρος του ενάγοντος, με την αποστολή συνεχών απειλητικών επιστολών, οι οποίες τον εμφάνιζαν να της οφείλει χρήματα, τα οποία ήδη (παρά τις επιφυλάξεις του) της είχε προσφέρει νομίμως, διατάραξε την οικογενειακή του ηρεμία, δημιουργώντας του ακόμη περαιτέρω ανησυχία. Με τον τρόπο, όμως, αυτό η εναγόμενη προσέβαλε την τιμή, την υπόληψη και την εν γένει προσωπικότητά του, αφού είχε προβεί σε προβλεπόμενες από το νόμο - σε ανάλογες περιπτώσεις κατά τις οποίες αμφισβητείται η οφειλή (προσφορά του ποσού και σε περίπτωση αρνήσεως παρακατάθεση της οφειλής) - ενέργειες για την εξόφληση της οφειλής του και η άρνηση της εναγομένης να δεχθεί την προσφορά του κρίνεται παράνομη. Εξαιτίας της συμπεριφοράς αυτής της εναγομένης, ο ενάγων υπέστη ταλαιπωρία και στενοχώρια και ηθική βλάβη, προς αποκατάσταση της οποίας, ως εύλογη και δίκαιη χρηματική ικανοποίηση προς επιδίκαση - συνυπολογιζομένης της κοινωνικής και οικονομικής κατάστασης του ενάγοντος και της οικονομικής κατάστασης της εναγομένης, του βαθμού του πταίσματος των προστηθέντων υπαλλήλων της εναγομένης ως προς τις οχλήσεις του ενάγοντος, αλλά και των εν γένει συνθηκών της προκειμένης υποθέσεως - κρίνεται αυτή του ποσού των χιλίων (1000) ευρώ.

Επομένως, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο έσφαλε όταν έκρινε ότι το οφειλόμενο από την εναγόμενη προς καταβολή, για την ένδικη αιτία, ήταν αυτό των 1950, αντί του ορθού των 1850 ευρώ και απέρριψε επίσης το αίτημα καταβολής χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης για την τελευταία αιτία. Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνουν δεκτές ως κατ' ουσίαν βάσιμες οι εφέσεις, επί τη βάση του προαναφερομένου σκεπτικού, και αφού εξαφανιστεί η εκκαλούμενη απόφαση (και ως προς τη διάταξη των δικαστικών εξόδων), ακολούθως, αφού κρατηθεί η υπόθεση από το Δικαστήριο τούτο για ουσιαστική εκδίκαση (άρθρο 535), πρέπει να γίνει δεκτή κατά ένα μέρος η αγωγή ως βάσιμη και κατ' ουσίαν για το ποσό των (1850 + 1000 =) 2850 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρι την εξόφληση και να επιβληθούν σε βάρος της ηττηθείσας εναγομένης, μετά από κατανομή, και για τις δύο εφέσεις μέρος από τα δικαστικά έξοδα του ενάγοντος και για τους δύο βαθμούς δικαιοδοσίας, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό (άρθρα 178, 183 ΚΠολΔ). Τέλος, πρέπει να διαταχθεί, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 495 παρ. 4 (και ήδη 3) ΚΠολΔ, η απόδοση του παράβολου (βλ. αναφερόμενα παραπάνω παράβολα ΤΑΧΔΙΚ και Δημοσίου), συνολικού ποσού 200 ευρώ, στους αντιστοίχως εκκαλούντες .

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει αντιμωλία των διαδίκων.

Συνεκδικάζει τις από 14.1.2014 (αριθμ. εκθ. καταθ. ../2014) και 19.3.2015 (αριθμ. εκθ. κατάθ. ../2015) εφέσεις.

Δέχεται τυπικά και κατά το ουσιαστικό τους μέρος αυτές (εφέσεις).

Εξαφανίζει την υπ` αριθμ. 973/2012 οριστική απόφαση (τακτικής διαδικασίας) του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Κρατεί και δικάζει την από 7/10/2009 (αύξ.αριθμ.εκθ.καταθ. ../2009) αγωγή.

Δέχεται εν μέρει αυτήν.

Υποχρεώνει την εναγόμενη να καταβάλει στον ενάγοντα δύο χιλιάδες οκτακόσια πενήντα (2850) ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρι εξοφλήσεως.

Επιβάλλει σε βάρος της εναγομένης μέρος των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος - και για τους δύο βαθμούς δικαιοδοσίας - τα οποία ορίζει σε επτακόσια (700) ευρώ.

Διατάσσει την απόδοση στους εκκαλούντες των αναφερομένων στο σκεπτικό παραβολών για την άσκηση εκάστης εφέσεως.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα στις 11 Ιανουαρίου 2018 σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, χωρίς να παρίστανται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοί τους δικηγόροι.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Μ.Δ.